

Hanna Nowak

Tytuł pracy: „Zjawisko pewności i niepewności prawa administracyjnego na przykładzie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego”

Promotor dr hab. Piotr Dobosz prof. UJ Katedra Prawa Administracyjnego Uniwersytet Jagielloński Wydział Prawa i Administracji

Streszczenie

Przedmiotem pracy jest analiza zjawiska pewności i niepewności prawa administracyjnego na przykładzie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Oprócz zagadnień związanych z pewnością i niepewnością w planowaniu przestrzennym gminy zostały również poddane analizie w kontekście zjawiska pewności i niepewności prawa administracyjnego zadania powiatu, planowanie przestrzenne na poziomie województwa, kraju, zadania wojewody, wpływ regulacji prawa unijnego i międzynarodowego.

Celem pracy jest udzielenie odpowiedzi na pytanie czy i jaki jest związek między uchwaleniem i wejściem w życie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego a pewnością i niepewnością prawa administracyjnego. Czy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, stanowiący akt prawa miejscowego, eliminuje zjawisko niepewności w prawie administracyjnym zapewniając tym samym pewność w prawie administracyjnym, czy też nie eliminuje niepewności.

Zostały przedstawione różne sposoby rozumienia pewności i niepewności prawa zarówno w ujęciu językowym, jak i w oparciu o dorobek nauki prawa administracyjnego, teorii prawa. Rozważania teoretycznie zostały wzbogacone o praktyczne aspekty planowania i zagospodarowania przestrzennego w oparciu o orzecznictwo sądów administracyjnych oraz akty prawa miejscowego i inne akty dotyczące planowania przestrzennego.

Oprócz zagadnień związanych ze zjawiskami pewności i niepewności prawa administracyjnego zostały zamieszczone rozważania dotyczące inflacji prawa administracyjnego, jakości prawa administracyjnego, wypierania prawa administracyjnego przez prawo cywilne, postulatu elastyczności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Rozprawa liczy pięć rozdziałów. Rozdział pierwszy jest poświęcony historii rozwoju miast w ujęciu interdyscyplinarnym od starożytności do XXI wieku oraz rozwojowi systemu prawnego planowania przestrzennego w Polsce zaczynając od ustawodawstwa państw zaborczych po ustawę o zagospodarowaniu przestrzennym z 1994r. Rozdział drugi poświęcony

jest analizie, w oparciu o przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zasad planowania przestrzennego, trybu planowania przestrzennego, omówieniu charakteru prawnego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, studium uwarunkowań i kierunków rozwoju, decyzji o ustaleniu warunków zabudowy, decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Rozdział trzeci obejmuje zagadnienia związane z pojęciem prawa, pojęciem normy, funkcji i celów prawa, stosowania prawa, stanowienie prawa, obowiązywania prawa, przestrzeganie prawa, nieprzestrzeganie prawa, wykładnia prawa, wykładnia prawa administracyjnego, inflacja prawa administracyjnego, jakość prawa administracyjnego, kryzys prawa administracyjnego, wypieranie prawa administracyjnego przez prawo cywilne. Rozdział czwarty jest poświęcony na analizę zjawiska pewności i niepewności prawa administracyjnego w ujęciu teoretycznym w prawie administracyjnym materialnym, proceduralnym, ustrojowych. W tej części pracy zostały omówione związki między pewnością i niepewnością prawa administracyjnego a jakością oraz inflacją prawa administracyjnego. Ponadto pod kątem zjawiska pewności i niepewności prawa administracyjnego zostały poddane analizie wybrane wartości planowania przestrzennego: ochrona zabytków, ochrona własności, ochrona środowiska. Rozdział piąty pracy został poświęcony prawu obcemu. Zdecydowałam się na opisanie systemu prawnego planowania przestrzennego w Holandii, Belgii, Luksemburgu. W tej części pracy zostały przedstawione najważniejsze fakty z historii tych państw, najważniejsze zagadnienia ustrojowe, ustrój samorządu terytorialnego. Także zostały przedstawione poglądy nauki prawa administracyjnego, w tym dotyczące pewności prawa, elastyczności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań.

M. Krawiec, 502. 2018r.

M. Krawiec